

ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค

ธีรภัทร คำทิง¹

¹ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1

Received 29/4/2021 Revised 27/7/2021 Accepted 20/9/2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 28 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบเรื่อง ระดับภาษา แบบอัตนัยจำนวน 3 ชุด จำนวนชุดละ 5 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการใช้สถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้ มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสาร มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: รายวิชาภาษาไทย, ระดับภาษา, การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน

The Studying Achievement to Language Level on Thai language, through Problem-based Learning of Grade 9 Students, Banlatkhae school

Theerapat Khumting¹

¹Teacher at Phetchabun Primary Educational Service Area Office 1

Received 29/4/2021 Revised 27/7/2021 Accepted 20/9/2021

Abstract

This research aims to study the studying achievement to language level on Thai language, through Problem-based Learning of grade 9 students, Banlatkhae school. The target group was grade 9 students, Banlatkhae school under the Primary Educational Service Phetchabun Area 1, which 28 students who were studying in the second semester of the academic year 2020, using purposive sampling. The tools used in the research were the essay test on language level for 3 sets and each set had 5 sections. The quantitative data were analyzed by percentage statistics and means. From the study, it was found that the learning result of students in explaining the characteristics of language use in each level had 26 students who passed the test which was 92.86%. The learning result of students in analyzing specified language level had 24 students passing the test which was 85.71% and the learning result of students in using language according to communication level had 18 students passing the test which was 64.28% which passed the specified criteria.

Keywords: Thai Language, Language Level, Problem-based Learning

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันได้วิวัฒนาการเข้าสู่สังคมแห่งความรู้และทักษะ เนื่องจากความเฟื่องฟูของระบบทุนนิยม ส่งผลให้ผลตอบแทนต่อความรู้และทักษะเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างทางรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้นระหว่างผู้ที่มีทักษะความรู้สูงและผู้มีทักษะความรู้ต่ำ ด้วยวิวัฒนาการดังกล่าวเป็นผลให้แต่ละประเทศต้องเร่งพัฒนาศักยภาพและปรับตัวให้เท่าทันต่อสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของแต่ละประเทศ สิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาคุณภาพของประชากร เพราะการดำรงชีพของมนุษย์ต้องอาศัยการเรียนรู้เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาและการเรียนรู้จึงเป็นครรลองของการดำเนินชีวิต (สุพรรณิ ชาญประเสริฐ, 2557) ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาถือเป็นประเด็นสำคัญที่จำเป็นจะต้องดำเนินการ ซึ่งบุคคลสำคัญที่มีส่วนพัฒนาคุณภาพการศึกษาคือ ครู

ปัจจุบันมีครูบางส่วนยังใช้ระบบการเรียนการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค พบว่านักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเพื่อนหรือครู และไม่คอยกล้าตอบคำถามว่าทำไมหรือเพราะเหตุใด ซึ่งครูผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและเน้นให้นักเรียนท่องจำ อีกทั้งนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ขาดความยืดหยุ่น ทำให้ไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนขาดลำดับขั้นตอน จึงทำให้นักเรียนไม่เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และขาดทักษะที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันของนักเรียน

ดังนั้นครูควรจัดกิจกรรมเรียนรู้เพื่อมุ่งให้นักเรียนได้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล และมีวิจารณญาณ ครูควรเปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดหาเหตุผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความสามารถในการคิดได้ดีในอนาคต เมื่อนักเรียนจะต้องเผชิญปัญหา และเป็นผู้ที่สามารถคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล (ลัดดา ศิลาน้อย,

2554) หากจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการท่องจำมากกว่าให้นักเรียนได้คิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล จะทำให้นักเรียนขาดทักษะการคิด ซึ่งเกิดจากกระบวนการปลูกฝังที่ขาดประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้จึงต้องมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูและนักเรียนต้องเรียนรู้ไปด้วยกัน (ปัทมจินดา อินทรักษา, 2562) นอกจากนี้ ครูควรใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจและใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนให้มากขึ้น โดยมีการพิจารณาสื่อและรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นพื้นฐาน สำหรับรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 นั้น มีหลายรูปแบบ ซึ่งวิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่าต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การจัดการเรียนรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เช่น การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน (Phenomenon-based Learning) การเรียนแบบสืบเสาะความรู้ (Inquiry Learning) การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การเรียนรู้แบบโครงการ (Project Learning) เป็นต้น (สำนักบริหารงานการศึกษามัธยมปลาย, 2558)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม โดยให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโลกเป็นบริบทของการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา (เอกกมล บุญยะพัฒน์, 2557) ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งได้ความรู้ตามศาสตร์ในสาขาวิชาที่ตนศึกษาไปพร้อมกันด้วย การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการทำงานที่ต้องอาศัยความเข้าใจและการแก้ปัญหาเป็นหลัก

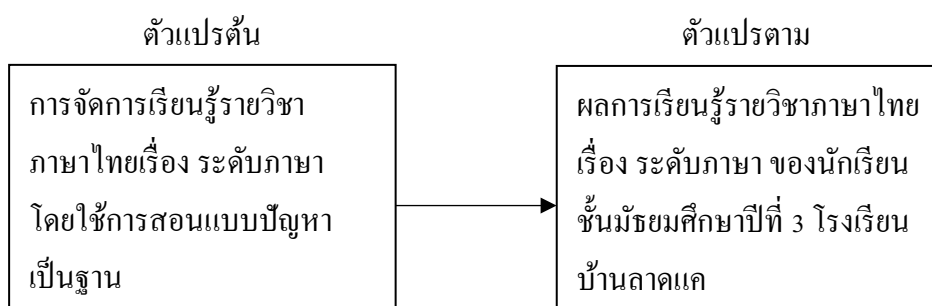
จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่องระดับภาษา โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค เนื่องจากเรื่องระดับภาษา เป็นเรื่องที่นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้สื่อสารกับผู้อื่นในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้โดยตรง เช่น นักเรียนต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบทและสถานการณ์การสื่อสาร ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะเน้นให้นักเรียน

ได้เรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค

3. กรอบแนวคิด

4. วิธีการวิจัย

4.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 28 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

4.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือ เรื่อง ระดับภาษา โดยแบ่งเป็นการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ การวิเคราะห์ระดับภาษา และการใช้ภาษาตามระดับการสื่อสาร

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนนี้ คือ แบบทดสอบเรื่อง ระดับภาษา ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและตำราต่าง ๆ
- 2) สร้างแบบทดสอบเรื่อง ระดับภาษา แบบอัตนัยจำนวน 3 ชุด ชุดละ 5 ข้อ 30 คะแนน ได้แก่ แบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ แบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้ และแบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสาร
- 3) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมด้านภาษา
- 4) นำแบบทดสอบที่ตรวจสอบแล้วปรับปรุงแก้ไขใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ต่อไป

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) จัดปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์ของการเรียน วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ และหน้าที่ของนักเรียนตามการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
- 2) จัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ตามแผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา

- (1) นักเรียนและครูสนทนากันว่า ในตอนเช้านักเรียนเจอใครบ้าง และทักทายกันอย่างไร
- (2) ครูถามเหตุผลว่า ทำไมนักเรียนทักทายแต่ละคนไม่เหมือนกัน และถามต่อว่าใช้คำทักทายเหมาะสมหรือไม่

(3) แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม โดยให้แต่ละคนจับสลากสีที่ครูเตรียมไว้ นักเรียนคนที่จับได้สีเดียวกันให้อยู่กลุ่มเดียวกัน

(4) นักเรียนชมวิดิทัศน์เกี่ยวกับสถานการณ์การใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับระดับบุคคล ซึ่งมีอยู่หลายสถานการณ์ เช่น การสนทนาระหว่างครูกับนักเรียน การสนทนา ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

(5) นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ว่าจากวิดิทัศน์ที่ครูให้ชมพบปัญหาในการใช้ภาษาอย่างไร

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจปัญหา

(6) นักเรียนแต่ละกลุ่มทำความเข้าใจปัญหาร่วมกัน โดยการให้นักเรียนระบุว่า ในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ดังกล่าว จำเป็นต้องศึกษาความรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง

(7) ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอ ประเด็นที่จำเป็นต้องศึกษา โดยให้นักเรียนกลุ่มอื่น ร่วมกันเติมเต็มประเด็นที่ต้องไปศึกษาค้นคว้า

ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า

(8) ครูแนะนำแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนศึกษา เช่น หนังสือหลักภาษาไทย ม.3 ทะเบียนภาษา ดำราในห้องสมุด เป็นต้น

(9) นักเรียนดำเนินการศึกษาด้วยตนเองในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ จาก แหล่งข้อมูลที่เตรียมไว้ให้ตามความสนใจของนักเรียน และเขียนสรุปความรู้ที่ตนเอง ศึกษาลงในสมุด

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้

(10) หลังจากที่นักเรียนแต่ละคนได้ศึกษาเรื่อง ระดับภาษา จากแหล่งเรียนรู้ที่ตนเองเลือกแล้วให้นักเรียนมารวมกลุ่มและแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ภายในกลุ่ม เพื่ออภิปรายและประเมินความรู้ที่ได้มา ว่ามีความเหมาะสม ถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 สรุป

(11) นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้เรื่อง ระดับภาษาโดยเขียนเรียงเรียงเป็น องค์ความรู้ของกลุ่มตนเองในลักษณะแผนผังความคิด

ขั้นที่ 6 นำเสนอ

(12) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 7 นาที นักเรียนกลุ่มอื่นและครูประเมินและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(13) นักเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบเรื่อง ระดับภาษา ให้นักเรียนเฉลยร่วมกัน ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ

3) รวบรวมผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้ การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค ซึ่ง ได้จากการที่ให้นักเรียนทำแบบทดสอบเรื่อง ระดับภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการให้นักเรียนทำแบบทดสอบเรื่องระดับภาษามา วิเคราะห์ด้วยการนำมาหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยกำหนดให้นักเรียนผ่านเกณฑ์การ ทดสอบต้องมีคะแนนในระดับพอใช้ขึ้นไป และเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ต้อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนเป็น 3 ระดับ (อุเทน ปัญญา, 2553) ดังต่อไปนี้

คะแนนระหว่าง 25 – 30 หมายถึง ผลการเรียนรู้อยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 15 – 24 หมายถึง ผลการเรียนรู้อยู่ในระดับพอใช้

คะแนนระหว่าง 0 – 14 หมายถึง ผลการเรียนรู้อยู่ในระดับปรับปรุง

5. ผลการศึกษา

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้ การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้เป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ผลการเรียนรู้ของนักเรียน ในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ ผลการเรียนรู้ของนักเรียน ในการ วิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามระดับ ในการสื่อสาร มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ

จากการศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ มีผลดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ
จำแนกตามระดับคุณภาพ

ระดับคุณภาพ	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ)
ดี	14	50.00	92.86
พอใช้	12	42.86	
ปรับปรุง	2	7.14	

จากตารางที่ 1 พบว่ามีจำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับ ในระดับคุณภาพดีมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือระดับคุณภาพพอใช้ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และระดับคุณภาพปรับปรุงน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 สามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีผลการรู้ในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86

5.2 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้

จากการศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้ มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้จำแนกตามระดับคุณภาพ

ระดับคุณภาพ	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ)
ดี	8	28.57	85.71
พอใช้	16	57.14	
ปรับปรุง	4	14.29	

จากตารางที่ 2 พบว่ามีจำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้ ในระดับคุณภาพพอใช้มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ ระดับคุณภาพดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และระดับคุณภาพปรับปรุงน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 สามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีผลการรู้ในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้ในแต่ละระดับ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71

5.3 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสาร

จากการศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสาร มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสารจำแนกตามระดับคุณภาพ

ระดับคุณภาพ	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ)
ดี	0	0.00	64.28
พอใช้	18	64.28	
ปรับปรุง	10	35.72	

จากตารางที่ 3 พบว่ามีจำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสารในระดับคุณภาพพอใช้มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28 รองลงมา คือระดับคุณภาพปรับปรุง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 35.72 และไม่พบนักเรียนในระดับคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 0.00 สามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีผลการรู้ในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสาร สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28

จากผลการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแคดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบ ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค ในภาพรวม

ประเด็นของผล การจัดการเรียนรู้	จำนวนที่ผ่าน เกณฑ์ (คน)	ร้อยละที่ผ่าน เกณฑ์	สรุปผล
ผลการเรียนรู้ที่นักเรียน ในการอธิบายลักษณะ การใช้ภาษาในแต่ละ ระดับ	26	92.86	สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนด
ผลการเรียนรู้ที่นักเรียน ในการวิเคราะห์ระดับ ภาษาที่กำหนดให้	24	85.71	สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนด
ผลการเรียนรู้ที่นักเรียน ในการใช้ภาษาตาม ระดับในการสื่อสาร	18	64.28	สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนด

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค ในภาพรวม พบว่า มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกประเด็น เมื่อพิจารณาผลการเรียนรู้เป็นรายประเด็น พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 รองลงมา คือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการวิเคราะห์ระดับภาษาที่กำหนดให้ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสาร มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์น้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28

6. สรุปและอภิปรายผล

ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบ ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค ในภาพรวม

พบว่า มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุก ประเด็น เมื่อพิจารณาผลการเรียนรู้เป็นรายประเด็น พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนใน การอธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 รองลงมาคือ ผลการเรียนรู้นักเรียนในการวิเคราะห์ ระดับภาษาที่กำหนดให้ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และผลการเรียนรู้นักเรียน ในการใช้ภาษาตามระดับในการสื่อสาร มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์น้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 64.28

จากผลการศึกษาที่พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการอธิบายลักษณะการใช้ ภาษาในแต่ละระดับมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์มากที่สุดมากที่สุด เนื่องจากการ อธิบายลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับเป็นทักษะการคิดในเบื้องต้นไม่ซับซ้อน ตาม แนวคิดของบลูม (Bloom, 2001) และพบจำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ในการใช้ ภาษาตามระดับในการสื่อสารผ่านเกณฑ์น้อยที่สุด เนื่องจากการใช้ภาษาตามระดับใน การสื่อสารนั้นตามแนวคิดของบลูม (Bloom, 2001) แล้ว ถือว่าเป็นทักษะที่สูงขึ้นและ ค่อนข้างซับซ้อน ซึ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ล้วนแล้วเป็นนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีทักษะการคิดต่ำกว่านักเรียนปกติทั่วไป อย่างไรก็ตาม ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่อง ระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็น ฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค ในภาพรวมมีจำนวน นักเรียนผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นอกจากนี้การสอนแบบปัญหาเป็นฐานก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีผล การเรียนรู้ที่สูงกว่าเกณฑ์ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เริ่มต้นจากนักเรียนได้เรียนรู้จาก ประเด็นปัญหาการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน และมีการสร้าง ความรู้จากกระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน ประเด็นปัญหานั้นเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการเรียนรู้ และ เป็นตัวกระตุ้นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาด้วยเหตุผลและการสืบค้นหาข้อมูลเพื่อ แก้ไขปัญหาและเรียนรู้ปัญหาด้วยตัวของนักเรียนเอง จนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ในที่สุด เป็นตามที่เอกกมล บุญยะพัฒน์ (2557) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหา

เป็นฐานเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เริ่มต้นด้วยการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งวิทยาการที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา นักเรียนจะสามารถสร้างความรู้ได้จากประสบการณ์ส่วนตัวและผู้เรียนกับผู้สอนจะเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของฉันทาพัฒน์ ไชยเสน บดินทร์ (2557) ที่นำเสนอผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยเด่นดวง นานา (2561) ที่นำเสนอผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีความสามารถในการแก้ปัญหาผ่านเกณฑ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างดียิ่ง

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1.1 สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนควรเป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับเรื่องที่จัดการเรียนรู้ และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนที่พบได้ในชีวิตประจำวัน

7.1.2 การกำหนดปัญหา ครูผู้สอนควรคำนึงถึงช่วงวัยของนักเรียน ควรให้เวลาและเปิดโอกาสนักเรียนได้ฝึกคิด นอกจากนั้นครูผู้สอนอาจจะต้องยกตัวอย่างสถานการณ์ ปัญหาต่าง ๆ มาวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

7.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน กระบวนการกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญ ครูผู้สอนควรแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานภายในกลุ่ม และจะต้องให้คำแนะนำเรื่องกระบวนการทำงานกลุ่ม

ให้กับนักเรียน เพราะถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ของกลุ่มประสบความสำเร็จ

7.1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียน ได้ศึกษาค้นคว้าจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้ลงมือสร้างสรรค์ผลงานจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญในการเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ และสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

7.2.2 ควรศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้
 ปัญหาเป็นฐาน. ปรินญานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). นครปฐม: บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เด่นดวง น้าภา. (2561). รายงานผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ด้วยการ
 จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (*Problem Based Learning : PBL*) สำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สืบค้นจาก <http://www.mpy5.ac.th/docs/den.pdf>
- ปณิตตา อินทรักษา. (2562). การจัดการเรียนรู้ด้วย Active Learning เพื่อการแก้ปัญหา
 อย่างสร้างสรรค์. วารสารคุรุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. 1(1), 35-43.
- ลัดดา ศิลาน้อย. (2554). การพัฒนารูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการสร้างคุณลักษณะที่พึง
 ประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ตลาดา
พับลิเคชั่น.
- สุพรรณิ ชาญประเสริฐ. (2557). Active Learning: การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.
นิตยสารสสวท. 42(188), 3-6.
- สำนักบริหารงานการศึกษามัธยมปลาย. (2558). *แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- อุเทน ปัญโญ. (2553). *เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาสถิติและการวิจัยทาง
โภชนศาสตร์ศึกษา. สาขาวิชาโภชนศาสตร์ศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.*
- เอกกมล บุญยะผลานันท์. (2557). การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. *วารสารมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา.* 2(2), 3-7.
- Bloom, B. S. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing, A: A
Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York:
Longman.